

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Duellum non ptest licitè vel iustè indici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

esse doctus, non facile credit quis illi suam causam: medicum autem quū infirmus audit, propter ingen-
tem sanitatis spem, & miseriam infirmitatis statim
rogat. Et rursum in causis civilibus potest adhibere
remedium si aduocatus errauit: sed in causa ægritudo-
nis agitur de vita aut sanitate irreparabili. Graue
tamen peccatum incurrit in Iuris doctoratu hu-
iusmodi. Et quamvis mortale non definiam, non ta-
men omnino excuso à mortali: quia quantum in se
est, periculo exponit clientulos.

*Doli exequitio proximo nocua, vicio-
sa est & damnabilis.*

Dolus (hoc est astutæ exequitio, siue per verba,
siue per facta ad decipiendum ordinata) pecca-
tum, est veræ prudentiæ contrarium. Et iuxta subie-
ctam materiam potest esse mortale vel veniale, sicut
deception ad quam astutia machinatur. Si enim in-
tenditur deception perniciosa, est peccatum mortale;
si verò officiosa aut iocosa, est peccatum veniale.

Duellum non potest licetè vel iustè indici.

Duellum (hoc est singulare bellum ex condicto)
indicere, peccatum mortale est: quia eligitur per-
cussio proximi, & expositio propriæ & alienæ vitæ pe-
riculo mortis, absque sufficiente talis belli causa.

Suscipere autem, seu acceptare duellum, vel pro
manifestatione veritatis, peccatum mortale est: quia
contra rationem rectam eligitur percussio proximi,
periculum vitæ, & diuini fit usurpatio iudicii cū ten-
tatione Dei, & inducitur in testimonium quod non
est testimonium, & diabolica adiumentio impletur.
Vel ad ostentationem virium peccati quoque mor-
tale est: quia contra rectam rationem eligitur percussio
proximi cum periculo vitæ, ut patet. Et per eandem ra-
tionem peccant mortaliter bellantes decem hinc &

decem inde: ut quandounque spectaculi gratia tempore belli sit. Non enim excusantur propter tempus belli, quasi sit partialis conflictus cum hostibus: quia quia non habet locum finis belli in huiusmodi partiali certamine. Non enim ordinatur conflictus iste ad debellandum, vel minuendum hostis virtutem, sed ad hostentationem hominum. Vel ad euitationem ignominiae (quasi vilis & degeneris animi reputetur, nisi acceptet duellum) peccatum quoque mortale est eadem ratione: quia contra rectam rationem non vulgarium sed sapientum eligitur percussio, periculum &c. vel ad terminandam litem ciuilem vel criminalem, peccatum quoque mortale est: quia non est proportionatum medium ad terminandum litem armata pugna percussiva &c. Licitum tamen est suscipere duellum auctoritate principis, quando accusator materiali gladio iudicis iniuste me petit multo lando vel occidendo: quoniam inuasus gladio possum me gladio tueri. Et similiter licitum est resoluere bellum iustum in duellum, quando pars habens iustum viderit se aliter succumbere: vtitur enim viribus suis ut strenuus potest. Et si haec sic breuiter dicta non penetratas, vide diffusè à nobis scripta in commentariis secunda secundæ diuini Thomæ in fine xc. questio. Vnde principes concedentes duellum (vt communiter accidere videtur) patet peccare mortaliter. Secus autem esset, si ex rationabili causa permitterent, sicuti permittunt meretrices, quoniam non peccarent.

Ebrietas quando fit peccatum mortale.

Ebrietas præcognita & volita propter delestatio- nem in potu vini immoderato, peccatum mortale videtur: quia contra rectam rationem violenter imponit quis sibi ipsi necessitatem vinculi tollentis usum rationis, Ebrius enim non solum est absque actuali-